

[Ministerer. for offentlige arbejder.]

udslag med hensyn til omnibusruter og ikke med hensyn til fragtruter.

Det er ligeledes svært at se begrundelsen for, at de berørte kommuners vilje skal være afgørende for de koncessionsgivende myndigheders stillingtagen, når det drejer sig om ruter, som statsbanerne, postvæsenet eller en eller flere kommunalbestyrelser er ansøger til, medens koncessionsgiverne synes at være frit stillet, når det drejer sig om en privat ansøger, uanset om samtlige kommuner måtte ønske en sådan privat ansøgning imødekommet.

Endelig kan det bemærkes, at lovforslaget, som det er udformet, også giver mulighed for, at et antal sogneråd inden for et enkelt trafikudvalgs område skal kunne binde trafikudvalgets afgørelse, hvilket i hvert fald ikke kan motiveres med hensynet til det kommunale selvstyre, eftersom trafikudvalget, der vælges med 2 medlemmer af amtsrådet, 1 af amtets købstad og 1 af amtets sognerådsforening, hvortil kommer amtmanden som formand, må siges at være et overordnet kommunalt råd.

Men til disse betragtninger kommer en række praktiske tvivsspørgsmål om, hvorledes loven skulle administreres, hvis det fremsatte lovforslag blev vedtaget. Forslaget tager således ikke stilling til, hvorvidt de koncessionsgivende myndigheder — der altså i de pågældende tilfælde skulle være forpligtet til at udfærdige tilladelsen — i øvrigt skal have kompetence med hensyn til de nærmere vilkår for kørslen, godkendelsen af køreplaner og takster, ændringer i linjeføringen og fornyelse af koncessionerne. I denne forbindelse må det erindres, at afgørelsen af sådanne spørgsmål kan have betydning for andre end netop de kommuner, hvor kørslen skal finde sted, og deres beboere.

Hvis der f. eks. i et samlet område af den normale koncessionsgivende myndighed er tilvejebragt ordninger, der f. eks. har indført ensartede takstprincipper inden for området eller har muliggjort omstigning efter ensartede regler mellem samtlige ruter i området, ville det dog være meget generende, hvis enklaver af kommuner skulle kunne gennemtvinge særregler for visse ruter. Og omvendt er det en temmelig

umulig stilling at sætte de koncessionsgivende myndigheder i, hvis man på den ene side binder dem til at give en kørseltilladelse, men på den anden side giver dem den fulde kompetence til at afgøre vilkårene for kørsel. Kompetencen til at give kørseltilladelse — det vil sige til at skønne over og træffe afgørelse af, om tilladelsen skal gives — og kompetencen til at bestemme vilkårene for kørslen må ligge hos den samme instans.

Videre synes lovforslaget på den ene side at forudsætte, at de i loven foreskrevne erklæringer, som skal indhentes foruden fra de interesserede kommunalbestyrelser også fra de bestående jernbaner, postruter og koncessionerede sporveje, for hvem afgørelsen må skønnes at være af betydning, samt fra Landsforeningen af Danmarks Bilruters lokale kredse, skal foreligge, medens det på den anden side må være klart, at disse erklæringers indhold er uden enhver betydning for sagens afgørelse, når denne skal anses afgjort med de interesserede kommunalbestyrelsers stillingtagen.

Hvis man ønsker at gennemføre det, der vel er den egentlige mening med forslaget, nemlig at sikre de storkøbenhavnske kommuners ret til selv at tilrettelægge trafikken inden for det storkøbenhavnske område, bør man nok i stedet for det fremsatte lovforslag, der efter det anførte synes lidet egnet til gennemførelse, overveje en ordning, hvorefter det storkøbenhavnske område gøres til ét trafikudvalgsområde, således at der tillægges det trafikudvalg, der da måtte vælges for området, alle de rettigheder, ethvert trafikudvalg efter loven har inden for sit område. Et sådant storkøbenhavnsk trafikudvalg kunne vel, når alle berettigede interesser skal repræsenteres, ikke indskrænkes til det normale medlemstal 5, og der synes på forhånd ikke at være nogen som helst betænkelighed ved at have særbestemmelser om et eventuelt storkøbenhavnsk trafikudvalgs sammensætning, når blot dets beføjelser bliver de samme som for landets øvrige trafikudvalg.

Jeg tror derfor, at hvis man vil fremme den interesse, forslagsstillerne har haft i denne sag, ville det være klogt i et eventuelt kommende udvalg at beskæftige sig med en løsning ad de veje, jeg her har anvist.